

Dosarul nr. 2r-751/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – O. Parfeni

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, V. Cotorobai, I. Secieru

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 14 (în procedura de faliment) către Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen și, respectiv, restituit apelul declarat de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 octombrie 2020,

c o n s t a t ă:

La 14 februarie 2020, ÎMGFL nr. 14 (în procedura de faliment) a depus cerere de chemare în judecată către Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 8056,01 lei, pentru perioada de până la 01 ianuarie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, acțiunea a fost admisă.

S-au încasat în mod solidar de la Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia în beneficiul ÎMGFL nr. 14 (în procedura de faliment) datoria în sumă de 8056, 01 lei și cheltuielile de înștiințare în sumă 90 lei.

S-a încasat, în mod solidar de la Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 270 lei.

La 25 mai 2021, Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22

octombrie 2020, solicitând repunerea apelului în termen, casarea hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021, cererea de repunere în termen a fost respinsă, cu restituirea, ca fiind tardivă, a cererii de apel depusă de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia, și încetarea procedurii în ordine de apel.

La 15 noiembrie 2021, Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia au depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021 și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de repunere în termen, cu restituirea cauzei la examinare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs, s-a menționat că la soluționarea cererii de repunere în termen, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că apelanții nu au putut să-și exercite drepturile procesuale în cadrul primei instanțe, deoarece nu au fost citați legal.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, despre hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 22 octombrie 2020, s-a aflat abia la 19 mai 2021, prin intermediul BC "Mobiasbanca OTP Group" SA.

În altă ordine de idei, apelanții au menționat că la soluționarea cererii de repunere în termen, instanța de apel nu a ținut cont de normele procedurale.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, din materialele cauzei, nu se poate distinge expedierea și, respectiv, recepționarea de către participanți a încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021 privind restituirea cererii de apel.

Respectiv, Colegiul consideră că procedura de comunicare a actelor judecătorești a fost una defectuoasă, circumstanță în care, recursul Liudmilei Procopova, a lui Procopov Vladimir și a Nataliei Rostovvskaya depus la 15 noiembrie 2021 (f.d.87), este considerat în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și normele legale aplicabile la caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță se constată că, Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia contestă încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021, prin care, a fost respinsă cererea de repunere în termen și restituită, ca fiind tardivă, cererea de apel depusă împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 14 (în

procedura de faliment) către Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la aspectele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil menționează că, în conformitate cu art.362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, Legea indică o modalitate de calcul a acestui termen și modul de atac, acesta fiind de 30 zile de la pronunțarea hotărârii, instanța de apel nefiind în drept de a deroga de la aceste prevederi.

De asemenea, potrivit art. 108 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Prin prisma acestei norme, instanța de recurs remarcă că, la materialele dosarului sunt anexate două înștiințări, care au fost restituite cu mențiunea factorului poștal "Nereclamat" (f.d.20, 27), în urma cărui fapt, de către instanța de judecată a fost dispusă citarea publică a pârâților.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că adresa poștală la care au fost expediate comunicările primei instanțe – mun. Chișinău, str. Xxxxx, a fost indicată expres și în cererea de apel și, confirmată în cererea de recurs.

În acest context, instanța de recurs reține că prima instanță nu se face culpabilă pentru nerecepționarea comunicărilor expediate părților, și că apelanții/recurenți au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre procesul în cauză, iar ținând cont de prevederile art.56 alin.(3) din Codul de procedură civilă, trebuiau să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, să se intereseze de mersul procesului de judecată și să declare apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, în termenul stabilit de legislație. Apelanții/recurenți însă, nu au dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen, astfel că, depunerea cererii de apel fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, demonstrează o neglijență a obligațiilor lor procedurale.

La caz, Colegiul civil menționează că deși ultima zi pentru declararea apelului a fost 23 noiembrie 2020 (zi de luni), Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovvskaya Natalia au declarat apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, abia la 25 mai 2021, fără a prezenta probe cu privire la imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul stabilit de lege.

De asemenea, instanța de recurs menționează că potrivit art.362 alin.(2) din Codul de procedură civilă, repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să

fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

În context, este de menționat faptul că, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. Or, deși recurenții menționează că au luat cunoștință de hotărârea primei instanțe abia la 19 mai 2021, este de remarcat faptul că, dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, a fost plasat pe site-ul instanței, la 31 octombrie 2020.

Respectiv, luând în considerație constatarea înștiințării legale prin citare publică a părților/apelanți și plasarea pe site-ul cu acces public a actului judecătoresc contestat cu apel, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a remarcat lipsa circumstanțelor și/sau probelor materiale care să demonstreze lipsa sau temeinicia omiterii termenului de declarare a apelului și, respectiv, lipsa temeiurilor de a repune în termen cererea de apel.

Mai mult, Colegiul civil reține că, art. 113 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul mai reține că, de rând cu stabilirea anumitor drepturi, legislația procedurală instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei vizibilități de existență a unei stări de fapt. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art.10 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art.6

par.(1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Colegiul civil mai menționează că prin prisma jurisprudenței CtEDO (cauza Melnic vs RM (Hotărârea din 14.11.2006), Ciachir vs RM (Hotărârea din 15.01.2008), Popov vs RM (Hotărârea din 02.12.2005), Ponomaryov vs Ucraina (Hotărârea din 03.04.2008), Van Harn vs Germany (Hotărârea din 11.09.2007)), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din această perspectivă, Colegiul civil susține poziția instanței de apel cu privire la lipsa temeiurilor de repunere în termen a cererii de apel. Astfel, recursul declarat de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovskaya Natalia este neîntemeiat, iar actul de discreție atacat cu recurs urmează a fi menținut.

În temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovskaya Natalia.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 14 (în procedura de faliment) către Procopova Liudmila, Procopov Vladimir și Rostovskaya Natalia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru